

shodly, že John je vynikající filosof a Joan nezajímavá osoba. Přesto byly texty identické: reakce závisela na pohlaví přepokládaného autora.

[...]

Ojediněle zastoupený moderní výzkum psychologických a sociálních dopadů mužské nadřazenosti na ženu a kulturu svědčí o všeobecně rozšířené neznalosti a nezájmu konzervativních sociálních věd, které považují patriarchát za status quo a přirozený stav.

Literatura, kterou v nepatrném množství sociální vědy v tomto kontextu nabízejí, potvrzují, že se u žen vyskytují očekávané rysy minoritního statusu: skupinová zášť a odmítnutí obrácené do vlastních řad, opovržení sebou samou i ostatními ženami – a z něj vyplývající neustávající, byť sebenenápadnější podřízenost, kterou nakonec přijme jako fakt.²⁷ Další položkou minoritního statusu je urputnost, se kterou jsou posuzovány všechny členky minoritní skupiny. Dvojí měřítko je aplikováno nejen v případech sexuálního chování, ale rovněž v jiných kontextech. Taktéž v relativně vzácných případech ženského zločinu – v mnoha amerických státech dostane žena, usvědčená ze zločinu, delší trest.²⁸ Obecně platí, že obžalovaná žena bývá, bez ohledu na velikost svých činů, souzena převážně za svůj „sexuální život“ a stane se nechvalně proslulou z důvodů senzacechtivé publicity. Patriarchální výchova však ženu vede k takové pasivitě, že jen málokdy zajde ve své nepřizpůsobivosti tak daleko, aby se dala na dráhu zločinu. Každý člen minority se musí za výstřelky ostatních buď omluvit nebo je s přesvědčivým entuziasmem odsoudit, a ženy jsou v cenzuře odchylek ve vlastních řadách příznačně nekompromisní a nemilosrdné.

[...]

²⁷ Můj komentář o minoritním statusu žen je shrnutím ze všech uvedených článků. Zvláště jsem zavázána za skvělou kritiku v nepublikované práci profesorky Marlene Dixon, dříve z katedry sociologie Chicagské univerzity a z Komise pro lidský rozvoj, nyní působící na McGillově univerzitě.

²⁸ Viz *The Commonwealth v. Daniels*, 37 L.W. 2064, Nejvyšší soud v Pensylvánii 7/1/68 (zvrátivší 36 L.W. 2004).

M Á S E Ž E N A K M U Ž I J A K O P Ř Í R O D A K E K U L T U Ř E ?

SHERRY B. ORTNER

(1974)

Is Female to Male as Nature Is to Culture?,
přeložila Hana Hájková